Mo

Viễn Xứ Boston

Buổi chiều nhè nhẹ vương vương, hồn anh ấp ủ niềm thương vô

bờ. Đêm về anh thấy trong mơ, dáng em, dáng em nhỏ bé hồn

thơ, hồn thơ muốn trào. Dáng em nhè nhẹ tiến vào, quỳ bên cung

thánh xôn xao cõi lòng. Đây người anh vẫn ngóng trông. Đây người duyên

nợ cho lòng ngất ngây. Thiên thần trong trăng anh say, trăm

năm, trăm năm nguyện ước một ngày, một ngày có nhau.